

Ziekenhuis aan de race

Blijspel in drie bedrijven

door

PIET KUYPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZIEKENHUIS AAN DE RACE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET KUYPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tante Gre - afkomstig uit Staphorst en ziekenhuispatiënt tegen wil en dank. Zij gelooft meer in haar eigen kruidenmengsels, dan in de hedendaagse medische wetenschap.

Dokter PP - steriel type, die niet snel van zijn stuk te brengen is. Spreekt in dokterstaal. Zijn volledige naam is Peter Paul van Diepenhorst (P.P.)

Zuster Cindy - pittig ding die niet over zich heen laat lopen.

Generaal - generaal Dik v. Burgstede is gepensioneerd, maar zijn gedrag is nog als generaal in functie.

Louise - vrouw van Dik. Leeft in de kringen van de hogere society.

Theo - hij is schoonmaker. Verdient graag een centje zwart bij. Spreekt platvloers met stads dialect. *(kan met enige tekst aanpassingen ook door vrouw gespeeld worden)*

Joep - Joep Jansen is patiënt en verblijft op de afdeling "bijzondere gevallen". En dat laat hij merken ook.

DECOR:

Vanuit de zaal gezien is links midden de deur naar de gang. En rechtsvoor de deur naar toilet en douche. Er bevinden zich twee bedden op deze verpleegkamer. Verder is de aankleding zoals in een echt ziekenhuis.

EERSTE BEDRIJF

Als het gordijn opengaat, zien we tante Gre in bed zitten. Ze leest een boek en tegelijkertijd doet ze van allerlei kruiden in een bakje. Deze stampt ze fijn en mengt het met water. Het aftreksel gaat in een klein glazen potje. Ze heeft het naar haar zin en neuriet wat. Als ze bijna klaar is met het bereiden van haar drankje, horen we Cindy al zingend aankomen. Tante Gre schrikt en stopt spullen onder de dekens. Ze pakt haar breiwerk en gaat vredig breien.

Cindy: *(komt op met medicijnen karretje)* Zo tante Gre, hoe gaat het er weer mee. Wat rijmt dat toch weer mooi. *(op vrolijke wijze)* Tante Gre, hoe gaat het er mee. *(ze blijft dit herhalen)*

Tante Gre: *(ergert zich)* Slecht, *(Cindy gaat gewoon door)* slecht. *(harder)*

Cindy: Wat zegt u?

Tante Gre: Dat het slecht gaat.

Cindy: *(bezorgd)* Hoezo, uw heup geneest toch goed.

Tante Gre: Mijn heup dat gaat wel, maar iedere keer als ik jou met die medicijnen binnen zie komen, krijg ik zo'n ziekelijk gevoel over me.

Cindy: Maar hier wordt u nog sneller beter van. *(houdt potje met pillen omhoog, maar twijfelt dan of dit de juiste is)* Of was het nou deze ehh... nee het was deze.

Tante Gre: Weet je dat nu wel zeker!

Cindy: Ehh... jaaa, natuurlijk. Alstublieft, een voor vanavond en een voor morgenochtend. Innemen met een goed glas water en u bent zo weer de oude.

Tante Gre: Wie zegt dat!

Cindy: Dokter P.P.

Tante Gre: *(sarcastisch)* Peter Paultje, hmmm, die hooggeleerde nietsnut.

Cindy: *(voor hem opkomend)* Hij is wel even bijna professor in de... eh...

Tante Gre: Chemische kwakzalverij.

Cindy: *(gepikeerd)* Ik weet niet waarin, maar ik weet wel dat hij nog een onderzoek moet doen om voor de rest van zijn leven als professor door het leven te gaan. En daar gaat hij veel geld mee verdienen, zei hij. *(doet alsof het ook haar geld is)*

Tante Gre: Vandaar dat je aardig tegen hem doet.

Cindy: Het is gewoon een knappe en leuke man, puh. *(neemt wagentje mee en wil afgaan)*

Tante Gre: Dan zie jij meer dan ik zie. Moet je m'n bril niet even lenen.

Cindy: Er mankeert niets aan m'n ogen. (*kijkt niet goed voor zich, waardoor ze bijvoorbeeld tegen prullenbak rijdt*)

Tante Gre: (*lachend*) Toch maar niet even lenen. (*steekt bril omhoog*)

Cindy: (*raapt afgevalven potjes op*) Neemt u nou maar uw pilletje in, des te eerder ben ik van uw gezeur af. (*gaat snel af*)

Tante Gre: Pilletjes innemen, mooi dus niet. Ik hoef die chemische troep niet in mijn lijf. Alsjeblieft, gratis pokon. (*deponeert pillen in bloemenvaas, en pakt dan haar eigen drankje van onder de dekens*) Hiervan weet ik tenminste wat er in zit, proost. (*bergt alles weer op. Ze pakt een ander potje uit haar kastje waar ze een sticker op plakt en schrijft*) Mevr. Baltus... niersteen... kamer 315, (*twijfelt*) of was het nu 317?

Louise: (*is net binnen gekomen en heeft dit laatste nog gehoord*) Kamer 311?

Tante Gre: Nee, het is 317, nu weet ik het weer. (*heeft haar even aangekeken, en schrijft dan kamernummer op potje. Beseft dan opeens dat er een vreemde in de kamer is, en schrikt*) Wat zei u? (*stopt potje onder dekens*)

Louise: Is dit kamer 311?

Tante Gre: (*schrik nog in haar stem*) Eh... ja...

Louise: En een leeg bed.

Tante Gre: Ik denk het wel.

Louise: Daar kan dan mooi mijn man liggen. (*loopt er op af om bed te inspecteren*)

Tante Gre: Man... sinds wanneer mogen mannen en vrouwen op een kamer liggen.

Louise: U komt niet vaak in een ziekenhuis merk ik wel. Die regel hebben ze jaren geleden al ingevoerd.

Tante Gre: Dit is mijn eerste keer en naar ik hoop ook de laatste keer dat ik hier lig.

Louise: Dan bent u wel van een sterk geslacht als dit uw eerste keer is.

Tante Gre: Wij hebben zo onze eigen manier om gezond te blijven.

Louise: Niet roken en niet drinken zeker. (*inspecteert in de tussentijd de kamer of die schoon is*)

Tante Gre: Onder andere.

Louise: Probeer dat mijn man dan maar eens wijs te maken.

Tante Gre: Waar is die eigenlijk?

Louise: Zit nog op de gang. (*inspecteert kamer*) Ze mogen wel eens wat beter stoffen. Wat een vuiligheid.

Tante Gre: Een schoonmaker voor twee verdiepingen, dan gebeuren

zulke dingen. Maar kunt u uw man even halen, ik wil wel eens zien wat er naast me in bed kruipt.

Louise: Hij zit daar braafjes. Eerst nog even het bed inspecteren.

Generaal: (*commanderende stem*) Louise. (*reageert niet*)

Tante Gre: Heet u toevallig Louise?

Louise: Inderdaad.

Tante Gre: Iemand roept u.

Louise: Dat gebeurt wel vaker. (*gaat onverstoord verder*)

Generaal: Louise. (*harder*)

Tante Gre: Volgens mij is het dringend.

Generaal: Louise. (*bulderend*)

Louise: (*pissig*) Wat heeft hij nu weer op zijn lever. (*af*)

Tante Gre: Lever! (*bladert in haar boek*) Leverafwijking?

Louise: (*van achter coulissen fel*) Waarom schreeuw je zo?

Generaal: (*van achter coulissen*) Mijn poot doet zeer.

Louise: (*van achter coulissen*) Hij valt er nog niet af.

Generaal: Als ik hier nog lang moet zitten wel. Breng me naar m'n bed.

Louise: Commandeer je zelf en kruip naar je bed.

Generaal: (*fel*) Help me nou even, en schiet op.

Louise: Wat zeg je? (*pakt hem bij zijn oor vast*)

Generaal: Auw auw laat mijn oor los.

Louise: Wat moet ik voor je doen?

Generaal: Help me even overeind. (*Louise draait nog wat harder aan zijn oor*) Alsjeblieft. (*overdreven vriendelijk*)

Louise: Dat klinkt beter. Kom op, zeurkous.

Generaal: (*steunend en kreunend als een klein kind komt hij ondersteund door Louise binnen*) Eindelijk een bed. (*hij gaat met rug naar tante Gre toe op rand van bed zitten. Heeft haar niet gezien*)

Louise: Kleren uit en onder de wol.

Generaal: Rustig aan zeg, ik ben blij dat ik al zover gekomen ben op een poot.

Louise: Dacht je dat ik de hele avond tijd had. Over een uur moet ik weer bij Suus in Wassenaar zijn. En tot overmaat van ramp moet ik nog zelf rijden ook. Suus ziet me al aankomen. Waarom kon je niet wat langer in dat pruts leger blijven, hadden we tenminste nog een chauffeur gehad.

Generaal: Pruts leger. Bikkels waren wij. Dag en nacht stonden we klaar voor ons vaderland. Als we gingen, dan gingen we. Niets kon ons tegenhouden. Angst kenden we niet, en van pijn hadden we nog nooit gehoord. (*Louise doet schoen uit*) Auw, auw, voorzichtig.

Louise: Dit is je goede voet. Hoe kan die nou pijn doen.

Generaal: Ehh... oude oorlogswond. Hier ergens is er een kogel dwars doorheen gegaan.

Louise: Ja, ja. *(trekt schoen van zere been uit)*

Generaal: Auw, oef, ohhhh straks breekt hij.

Louise: Een breuk meer of minder doet er nu ook niet meer toe. En nu die broek nog. *(met pijn en moeite lukt dit. De knie van de Generaal zit goed in het verband. Hij ploft achterover op bed)*

Tante Gre: *(heeft zich best geamuseerd met het voorafgaande)* Dat ziet er niet best uit, die knie van u.

Generaal: *(veert omhoog bij het horen van een vrouwenstem en kijkt verschrikt om richting tante Gre)* Een vrouw in de kazerne. *(bedekt zijn mooie groene onderbroek met laken. Maar verliest zijn evenwicht en rolt van bed af, waarbij hij zijn knie bezeert)* Morfine, morfine. *(hij gilt het uit van de pijn)*

Louise: Stel je niet zo aan, ga terug in je bed.

Generaal: Eerst morfine, ik heb morfine nodig snel.

Louise: Helemaal geen morfine, eerst je bed in.

Generaal: Help me dan even, wil je, ik lig hier niet voor mijn plezier.

Louise: *(pakt zijn oor weer vast)* Wat zeg je?

Generaal: Auw, auw, alsjeblieft, alsjeblieft.

Tante Gre: Pakt u hem nu niet een beetje te hard aan.

Louise: *(fel)* Dat bepaal ik zelf wel. *(helpt dan Generaal hardhandig om hem overeind te krijgen. Generaal steunt en kreunt aan alle kanten. Op het moment dat Louise de Generaal ondersteunt, komt Cindy binnen gerend)*

Cindy: Wat is hier aan de hand? *(Louise schrikt hiervan waardoor ze Generaal laat vallen. Deze schreeuwt weer om morfine. Cindy bukt bij Generaal)* Wat is er aan de hand?

Louise: Hij is op zijn knie gevallen.

Cindy: Het leek er eerder op of er iemand dood lag te gaan.

Generaal: Zo voelt het wel.

Louise: *(tikt Cindy op de schouder)* Kan ik u even spreken? *(neemt Cindy even apart voor op het toneel)* Hij is generaal geweest in het leger. En hoe harder je daar schreeuwde des te meer aandacht je kreeg.

Cindy: Oh... hij wil wat aandacht. *(doet bovenste knoopje van jurk open)* Dan geven we hem dat toch.

Generaal: *(geërgerd)* Moet ik die morfine zelf gaan halen?

Cindy: *(heel liefelijk en een tikje uitdagend)* Zo Generaaltje, waar doet het pijn.

Generaal: Waar denk je dat dit verband voor is, voor de show.

Cindy: Sommige mannen hebben er veel voor over om een tijdje verwend te worden door een zuster zoals ik.

Generaal: Zeg, snotneus, wat denk je wel. Ik ben hier niet voor mijn plezier. Ik verrek van de pijn (*bibbert*) en ik krijg het koud.

Tante Gre: Als jullie hem nu eerst eens op bed leggen. Straks krijgt hij er nog een longontsteking bij.

Cindy: (*uit de toon*) Heeft u uw pilletje al ingenomen?

Tante Gre: Eh... jaaa, en een glas water erbij, zoals jij zei. Wat rijmt dat weer mooi. Een glas water erbij, zoals jij zei... Een glas water erbij, zoals jij zei. (*zingend*) Een glas water erbij, zoals jij zei. Goed hè. Ik zing in het Staphorsterkoor.

Louise: (*belangstellend*) Staphorst? Waar ken ik dat van?

Cindy: Wilt u even helpen, mevrouw... mevrouw...

Louise: Prima, we gooien hem even op bed. (*pakt hem ruw bij benen vast*)

Generaal: Voorzichtig.

Cindy: Even op uw tanden bijten. Denk maar aan iets leuks, denk maar aan mij. (*zit achter hem en pakt zijn hoofd en drukt deze tegen haar borsten. En kijkt hem verleidelijk in de ogen*) Daar gaan we een, twee, drie... (*en zonder enige pijnscheut belandt hij in bed*) En viel het mee?

Generaal: Ehh... ja... ik voelde weinig.

Cindy: Dan komt zo de dokter nog even kijken, en dan stop ik je daarna nog wel even lekker in voordat je slapen gaat.

Louise: (*neemt Cindy apart*) Is dit niet een beetje overdreven allemaal.

Cindy: (*zacht*) Het werkt toch. Je moet hier roeien met de riemen die je hebt.

Tante Gre: (*hoort dit*) Welkom op dit zinkende schip, Generaal. Ik hoop dat je een reddingsvest bij je hebt.

Cindy: (*kijkt tante Gre vuil aan*) Mag ik even uw verwijskaart, mevrouw. (*tegen Louise*)

Louise: Oh, sorry die heb ik niet. Een collega van u zei dat er op deze kamer nog een bed vrij was.

Cindy: Iemand bij de receptie?

Louise: Nee, op de gang hier beneden.

Cindy: (*begrijpt het niet*) Sinds wanneer sturen ze iemand van afdeling 2 naar afdeling 3?

Tante Gre: Ik zou maar oppassen, generaal, voor hetzelfde geld sturen ze je hier naar afdeling hemelpoort. Vol met chemische troep en een lege bankrekening.

Generaal: (*geschrokken*) Echt waar? (*tante Gre knikt*) Zeg, zuster,

jullie houden de zaak wel onder controle. Anders ben ik genoodzaakt om mijn peloton in te schakelen voor orde en gezag hier. Was er geen beter ziekenhuis in de buurt, Louise.

Louise: Hoor hem nou. Mijn Peloton... uit het bejaardenhuis zeker. Je bent al drie jaar met pensioen. En vergeet niet dat hier wel de beste doktoren van Nederland rondlopen.

Tante Gre: Precies zoals je zegt. Rondlopen.

Cindy: (*tegen Generaal*) Let maar niet te veel op haar, ze ziet ze nog al eens vliegen. (*tegen Louise*) Zullen wij even naar de balie lopen om dit kamernummer te controleren, voordat hij dubbel geboekt wordt. (*beiden af*).

Generaal: Jullie liggen elkaar niet zo.

Tante Gre: Ze doet haar best. Ik ben gewoon niet zo'n voorstander van al dat moderne ziekenhuis gedoe.

Generaal: Waarom ligt u hier dan?

Tante Gre: Mijn linker heup was wat ontwricht. Alles moest weer op z'n plaats gezet worden. Maar dan stoppen ze je gelijk vol met allerlei chemische troep.

Generaal: Zal toch wel ergens goed voor zijn, neem ik aan.

Tante Gre: Voor hun bankrekening ja. Maar, hoe is dat zo gekomen, die knie.

Generaal: M'n vrouw had van een goede vriendin een zeer bijzondere hanglamp gekregen, en die moest met alle geweld direct opgehangen worden.

Tante Gre: U direct in de houding zeker.

Generaal: Hmmm... Kreeg niet eens de tijd om een degelijke trap te halen. Dus ik op een stoel, en je raadt het al, krak zei een van de poten. Daar ging ik boven op mijn knie.

Tante Gre: Lekker stoelen hebben jullie in huis?

Generaal: Een puur eikenhouten stoel was het. Snap niet hoe die poot kon breken.

Tante Gre: Ongeduldige vrouwtje heb jij maar.

Generaal: Ze dramt graag door.

Tante Gre: (*plagend*) En dat laat jij toe als oud-generaal.

Generaal: Ho, ik laat niet met me sollen. Orde, gezag en discipline staan bij mij hoog in het vaandel. Helaas gelden bij vrouwen vaak andere wetten. En dan doen wij als man er verstandig aan ons daar bij aan te passen. Tact noemen we dat, strategisch denken. Verstand gaat dan boven de wet.

Tante Gre: Hou je er wel rekening mee dat er hier ook een vrouw naast je ligt.

Generaal: Natuurlijk, maar u lijkt mij niet zo'n dominant type.

Tante Gre: Alleen als het nodig is. (*Generaal was al een tijdje bezig om iets uit zijn leger plunjezak te halen, en haalt nu een sigaar tevoorschijn, maar kan aansteker niet vinden*)

Joep: (*komt op, verkleed als dokter. En gewapend met wat instrumenten. Zijn gedrag is zeer overdreven*) Goedenavond, hier is de dokter J.J. Zijn er nog klachten bij mijn patiënten?

Tante Gre: (*weet wie het in werkelijkheid is*) Met mij gaat alles goed hoor.

Joep: U weet zeker dat u geen spuitje of pilletje wilt voor een goede nachtrust.

Tante Gre: Ik slaap prima.

Joep: Jammer. En hoe staat het met onze nieuwe patiënt. Heeft u nog klachten?

Generaal: Ja, aansteker kwijt.

Joep: Proberen wij hier de lolligste te zijn, meneer.

Generaal: Ik probeer een sigaar aan te steken, wijsneus.

Joep: Oh, is dat het probleem. Maar daar kan ik u wel mee helpen. (*zoekt in alle broekzakken naar aansteker*)

Tante Gre: Is dit niet tegen de regels van het ziekenhuis, dokter?

Joep: Een uitzondering moet kunnen, nietwaar tante Gre. Sommige mensen krijgen hier een voorkeursbehandeling. (*knipoogt naar tante Gre*)

Generaal: (*wordt ongedurig*) Dat is je maar geraden ook. Kun je hem niet vinden?

Joep: Ik denk dat ik hier wat heb. Wat is uw naam, als ik vragen mag.

Generaal: (*fel*) Eerst vuurtje.

Joep: Eerst naam. (*en hij houdt een aansteker in de vorm van een pistool voor de neus van de Generaal*)

Generaal: Help ik heb niets gedaan ik ben onschuldig. (*heeft handen in de lucht, sigaar is op de grond gevallen*)

Joep: Naam?

Generaal: (*vlug*) Generaal Van Burgstede.

Joep: Voornaam graag.

Generaal: Dik.

Joep: Goed zo, Dik. En vertel de dokter eens waar het pijn doet.

Generaal: M'n... m'n... knie doet wat zeer, meer niet.

Joep: Doe je mond maar eens open.

Generaal: (*verbaasd*) Mond open? Mijn knie doet zeer.

Joep: (*zwaait met pistool*) Mond open. En houden zo. (*Generaal knikt*) Lepel γ (*kijkt om zich heen*)

Tante Gre: Op het nachtkastje. (*Joep kruipt over bed van Generaal om lepel van nachtkastje te pakken. Maar raakt daarbij de*

Generaal op een gevoelige plek)

Generaal: Oef, auw... kijkt u een beetje uit. Of gaat u zo altijd met uw patiënten om. Ik zal eens 'n... *(Joep stopt lepel in mond van Generaal, die overeind zit)*

Joep: Dat ziet er niet best uit, u rookt, dat is goed te zien. Uw pyjama even uit, dan zullen we eens even kijken hoe het met uw vetpercentage staat. *(pakt schuifmaat)*

Generaal: Ik lig hier voor mijn knie, niet voor mijn vet.

Joep: Routine, Generaal, eens per jaar een grote beurt kan op uw leeftijd geen kwaad. Dus uit dat ding.

Generaal: Niet waar een dame bij is.

Joep: Een preutse Generaal. Heb ik geen tijd voor. *(rukt shirt van lijf Generaal)* En mond houden.

Tante Gre: Ziet er goed uit, Generaal.

Generaal: Dank je.

Joep: Helemaal niet goed. Je doet je naam geen eer aan... Dik. Daar valt niet eens te meten. De ribben zweven me tegemoet. Direct stoppen met roken en twee zakken snoep per dag. *(tekst eventueel aanpassen als een gezet persoon Generaal speelt)*

Generaal: *(verontwaardigd)* Wat zullen we nou krijgen. Mijn welverdiende sigaren aan de kant zetten voor wat vet erbij. Ik voel me er prima bij. Twee zakken snoep. Wat vindt u ervan, mevrouw.

Tante Gre: Noem me maar tante Gre hoor. Maar het kan nog net, ofschoon een paar grammetjes vet zou er wel bij kunnen... *(ziet Joep met hamertje in de hand)* Oppassen, Generaal.

Generaal: Hoe bedoelt u? *(tante Gre wijst naar Joep. Generaal ziet Joep met hamer klaarstaan om op zijn zere knie te slaan)* Neeee....

Joep: Reactie... *(slaat op knie en Generaal gilt het uit)* is perfect. *(bergt spullen op)*

Generaal: *(schreeuwt halve ziekenhuis bij elkaar en drukt op noodknop)* En dat noemt zich dokter. Ik sleep je voor de krijgsraad.

Tante Gre: Stop even die sigaar in zijn mond, wordt hij misschien wat rustiger.

Joep: *(pakt sigaar van grond en stopt deze in mond van Generaal)* Een sigaar tegen de pijn. Nog een vuurtje erbij. *(pakt pistool om sigaar aan te steken)*

Generaal: *(bij het zien van pistool gaan handen weer in de lucht)* Wat heb ik nu weer gedaan?

Joep: Niets. *(aansteker aan)*

Generaal: *(verbaasd)* Wel alle 10.000 kogels in een pistooltje. Wat is dit voor een speelgoed.

Joep: Het beste hulpmiddel bij opstandige patiënten.

Generaal: Opstandig, ik? Hoe kom je daar bij, ik vind alleen dat ik recht heb op

Joep: Vuurtje? (*houdt aansteker voor zijn neus*)

Generaal: (*steekt sigaar aan, en puft er lustig op los*) Toch wil ik nog wel eens een gesprek met de directie over dat namaak pistool van u. Die praktijken gaan me toch wel te ver. Maar eerst ga ik eens op mijn gemak van deze welverdiende sigaar genieten. (*net als hij op zijn gemak van de sigaar zit te genieten, gaat het brandalarm af*)

Joep: (*bemerkt zijn fout*) Oh ohh

Generaal: Wel alle duizend bommen en granaten, LUCHTALARM!!!

Tante Gre: Wel nee, brandalarm, doe snel die sigaar uit.

Generaal: Sigaar uit! Aan me nooit niet. Churchil stak er juist een op als er een luchtaanval kwam. (*pakt legerhelm uit plunjezak*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto